

Voorkomen: Slechts éénmaal in Nederland voorgekomen (oud ♂ Hornhuizen 15 Oct. 1900 coll. Artis).

Broedvogel beneden den aequator. Buiten den broedtijd ook op de zeeën van het Noordelijk halfond. (Kusten Portugal, Frankrijk en Engeland).

Bijzondere kenmerken: Slanke snavel met neuskokertje, dat ver achter de halveeringslijn van den snavel eindigt. Zoowel onder- als bovendeeleu steeds grauwe gekleurd. Vleugellengte: 270—320. Snavellengte: 38—44. Loopbeen: 52—60.

Dordrecht, 1926.

Dr. C. EYKMAN.

VRAGEN EN KORTE MEDEDEELINGEN.

Ransuil. — Ransuilen broeden gewoonlijk in oude duiven-, kraaien- of eksternesten, een enkele maal gebeurt het dat ze op den grond broedend worden aangetroffen. 13 April 1925 hadden we het gelukje zoo'n grondnest te vinden in het meest ongerepte en woeste

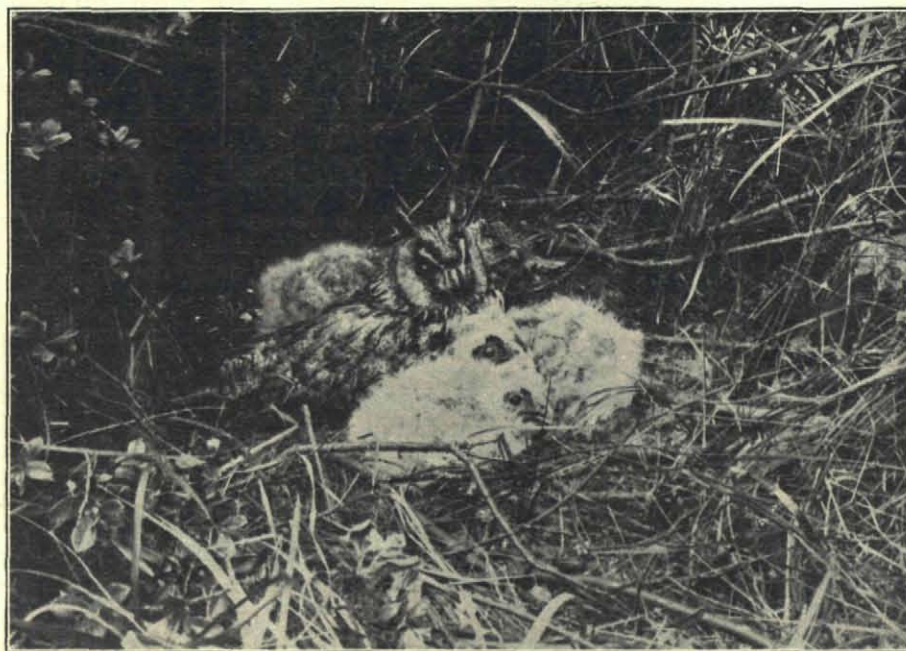
De jonge ransuultjes van het Stekkenveld.

Foto J. STRIJOS.

gedeelte van de Amsterdamsche Waterleidingduinen. Er waren toen 2 eieren, van een nest was feitelijk geen sprake; alleen een heel ondiep kuiltje en een paar kleine donsveertjes. Van de zes eieren kwamen er vijf uit. Om de drie of vier dagen gingen we voorzichtig naar het ransuilennest kijken en telkens bleek er een jonge vogel, nog lang niet vliegvlug, spoorloos verdwenen. Tenslotte was ook de laatste, een klein achterblijvertje verdwenen. De jachtopziener meende dat de oude ransuilen de jongen versleepten, wanneer ze zich ontdekt weten. In 1913 had hij bij een dergelijk nest hetzelfde onder-

vonden. Dit jaar (1926) had de ransuil van het Stekkenveld z'n eieren weer behoorlijk in een oud duivennest gelegd. Het gaf hem niet veel, want dit broedsel werd verstoord, gebroken eischalen vonden we onder het nest.

In Juni 1926 werd een ransuilennest op den grond gevonden in de Mui op Texel. Toen we met de deelnemers aan de excursie om het nest geschaard stonden, toonde de ransuil zich zoo weinig schuw, dat ze kalmweg en rustig op haar vier jongen bleef zitten en we op ons gemak een foto van haar konden maken. Onze geleider, de bewaker

De makke ransuil van Texel.

Foto J. STRIJBOS.

Frans Stark, kon zelfs de jongen onder haar vandaan en in de hand nemen zonder dat ze wegvloog. Het was een waar buitenkansje de oude uil, met de prachtige veerverdeling en wondere oranje kijkers en te midden van haar grijs-donzen kleuters van zoo dichtbij te kunnen gadeslaan.

JAN P. S.

Blauwe Reigers. — De meeste buitenlui, boeren en visschers zien in den reiger evenals in den aalscholver een zeer schadelijke vogel; en als het kan, worden ze dan ook onthaald op een schot hagel. Als je iemand ontmoet, die nu niet eens in afkeerenden zin over deze dieren spreekt, mag het haast wel in de krant.

Verleden jaar toen ik in het laatst van Juni de reigerkolonie aan den Sloterweg bezocht, bleek de eigenaar nogal gesteld te zijn op de reigers. Ik vroeg, of ik eens kijken mocht en hij vond het best. De boomen, voor een groot gedeelte iepen, waren er slecht aan toe vooral die van het erf van de boerderij waren op een paar na dood. Maar toen ik daarover begon betrok z'n gezicht, en ik begreep dat ik aan het verkeerde kantoor was. Hij wilde er niets van weten, dat dit door de reigers kwam; de gemeene zuidwestelijke wind, die over het vlakke land streek was de oorzaak. En de andere die in de luwte van de boerderij stonden, wel die hadden hun tijd gehad.

Het was haast aandoenlijk, hoe of deze boer z'n best deed om me te overtuigen. Wat trouwens nogal gemakkelijk ging.

Aan den overkant zaten ook wat nesten, in betrekkelijk lage esschen en wilgen en het was onzen boer in het geheel niet naar den zin dat z'n buurman er naast de gewoonte had om 's avonds op de boschduiven te schieten. Hij was bang, dat het schieten z'n reigers